

ДВѢ-ТѢ АГНЕТА.

Въ нѣкои горы на Асіи прѣды много години, избѣгнахъ двѣ агнета отъ оградѣ-тѣхъ до бѣхъ обагнети, и отъ попеченія-тѣхъ на майкѣ си, коя ся зовеше *Невинность*. Като ся скытахъ прочее тукъ тамъ, паднахъ въ ногти-ты на единъ страшенъ лвъ, който гы хвърли въ камъ-тѣхъ, раскѣса мягкѣ-тѣхъ имъ вълнѣхъ и нарани ги смъртоносно.

И вѣистинѣхъ щеше да гы и разкѣса за малко, ако не бы гы пожылилъ единъ добръ пастырь, който заминуваше отъ тамъ. Той гы избави отъ лвовы-ты уста, като пріе самъ си нѣколко раны въ съпротивеніе-то, що направи дивый звѣрь, издигна гы на обятія-та си, догдѣто още течеше кръвъ-та отъ раны-ты му, и, прѣзъ нѣкой пѣть тѣмъ непознатъ, като прѣмина еднѣхъ отъ высокы-ты планины посрѣдъ дневнѣхъ-тѣхъ горѣщнѣхъ, занесе гы най-послѣ у еднѣхъ хубавѣхъ и упокоителнѣхъ оградѣхъ окръженѣхъ отъ высокы планины.

Тая долина ся дѣлеше отъ ближны-ты си страны чрѣзъ еднѣхъ рѣчицѣхъ, що течеше около неѣхъ неправо (на лакатушкы). До рѣчицѣхъ-тѣхъ близо имаше приснозелены дръвеса